

Sygn. akt. IV Ka 351/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Menzel (spr.)

Sędziowie SSO Dorota Nowińska

SSO Aleksander Ostrowski

Protokolant Artur Łukiańczyk

przy udziale Marka Janczyńskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 r.

sprawy **R. D.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 222 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia

z dnia 10 lutego 2015 r. sygn. akt V K 1353/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie II części dyspozytywnej w ten sposób, że świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięćset) złotych orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

IV Ka 351/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10.02.2015 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia warunkowo umorzył postępowanie karne na okres 1 roku wobec R. D. oskarżonego o to, że w dniu 27 września 2014 roku we W. naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji post. R. M. poprzez popchnięcie go ręką w klatkę piersiową, w związku z wykonywanymi przez niego czynnościami służbowymi tj. o czyn z art. 222 § 1 kk.

Na podstawie art. 67 § 3 kk i art. 39 pkt. 7 kk Sąd Rejonowy zasądził od oskarżonego na rzecz Fundacji Pomocy (...) w Wypadkach (...) z siedzibą we W. świadczenie pieniężne w wysokości 500 złotych.

Na podstawie art. 624 kpk Sąd Rejonowy zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych.

Apelację od wyroku złożył prokurator, który zarzucając naruszenie prawa materialnego tj. art. 49 § 1 kk przez błędne jego zastosowanie i niesłuszne przyjęcie prawnej dopuszczalności orzeczenia środka karnego wymienionego w art. 39 pkt. 7 kk w warunkach określonych w art. 67 § 3 kk także na rzecz innego podmiotu niż Funduszu

Pomocy Pokrzywdzonym oraz pomocy Postpenitencjarnej wniósł o zmianę wyroku poprzez orzeczenie świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd zważył:

Apelacja jest w całości zasadna.

Środek zaskarżenia został wniesiony wyłącznie przez oskarżyciela publicznego, który zaskarżył wyrok tylko w zakresie orzeczenia o środku karnym. Orzeczenie w przedmiocie rozstrzygnięcia o warunkowym umorzeniu postępowania nie zostało zakwestionowane przez żadną ze stron. Sąd Odwoławczy w pełni aprobuje ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego wraz z przeprowadzoną oceną dowodów. Trafnie ocenił Sąd Rejonowy stopień społecznej szkodliwości zarzuconego oskarżonemu czynu i słusznie uznał, że warunkowe umorzenie postępowania karnego odniesie wobec oskarżonego właściwy skutek. Także zobowiązanie oskarżonego do zapłaty świadczenia pieniężnego w wysokości 500 złotych zasługuje na pełną aprobatę.

Zgodzić się natomiast należy z prokuratorem, że Sąd Rejonowy orzekając o świadczeniu pieniężnym niewłaściwie określił jego beneficjenta. Sąd a quo jako podmiot uprawniony do świadczenia pieniężnego wskazał Fundację Pomocy (...) w Wypadkach (...) z siedzibą we W..

Kształtując zasady i przesłanki warunkowego umorzenia postępowania karnego ustawodawca w art. 67 § 3 kk przewidział możliwość zasądzenia świadczenia pieniężnego o jakim mowa w art. 39 pkt. 7 kk. Wskazując na taką możliwość nie określił jednak ani wysokości tego świadczenia, ani celu na jaki ma zostać spełnione. Zdaniem prokuratora jedynym uprawnionym do otrzymania świadczenia o jakim mowa w art. 39 pkt. 7 kk jest podmiot wymieniony w art. 49 kk, tj. Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Sąd Odwoławczy w pełni podziela argumentację oskarżyciela. Ustawodawca w art. 39 pkt. 7 kk zaliczył do środków karnych świadczenie pieniężne. W przepisie art. 49 § 1 kk wskazał natomiast, że wymieniony w art. 39 pkt. 7 kk środek karny sąd może orzec w dwóch przypadkach. Po pierwsze gdy odstępuje od wymiaru kary, a po drugie jeśli ustawa wskazuje w szczególnym przepisie na taką możliwość. Jednocześnie w art. 49 § 1 kk ustawodawca określił górną granicę do jakiej świadczenie pieniężne może zostać orzeczone, a także wskazał podmiot, który jest uprawniony do otrzymania świadczenia. Tym podmiotem jest Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Skoro w art. 67 § 3 kk ustawodawca nie określił w sposób szczególny uprawnionego podmiotu na rzecz, którego świadczenie pieniężne ma zostać spełnione, uznać należy, że także w przypadku warunkowego umorzenia postępowania karnego stosuje się przepis art. 49 § 1 kk. Z tych przyczyn Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok poprzez wskazanie, że świadczenie pieniężne w wysokości 500 złotych oskarżony ma obowiązek zapłacić na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd z uwagi na sytuację materialną i rodzinną oskarżonego zwolnił go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.